

Lodjur

Robert Franzén (tidigare rovdjursansvarig på NV) har lämnat följande sammanfattning som ger en helt annan bild av lodjurets populationsstorlek 1995 jämfört med vad som skrivs i propositionen 2013 (miljödepartementet). Robert skriver följande:

Antal lodjur i Sverige 1995

I propositionen En hållbar rovdjurspolitik (Prop. 2012/13:191) anges på sidan 46 att det 1995 fanns 700 lodjur i Sverige, med hänvisning till betänkanden från Utredningen om de stora rovdjuren och Rovdjursutredningen som i sin tur hänvisat till Artdatabankens officiella siffror.

Siffran 700 lodjur i Sverige vid EU-inträdet den 1 januari 1995 är felaktig.

I den första rovdjursutredningen Sammanhållen rovdjurspolitik (SOU 1999:146) som utkom 1999 anges på sidan 59: Det är vanskligt att ange lodjursstammens storlek, men de beräkningar som gjorts utifrån inventeringarna under mitten och slutet av 1990-talet tyder på att stammen nu kan vara upp emot 1 500 djur. I bilagedelen till samma utredning anger författarna Henrik Andrén, Olof Liberg och Håkan Sand under kapitlet *De stora rovdjurens inverkan på de vilda bytesdjuren i Sverige* på sidan 136: "Lodjurstammen har tillväxt kraftigt sedan de första inventeringarna gjordes i början av 1990-talet. 1993 beräknades stammen i hela landet till 700 djur, 1995 till 1 000 och 1998 till 1 500 djur."

Då Naturvårdsverket den 13 november 1996 (dnr 360-5511-96 Nv) för första gången efter fredningen av lodjur 1991, beslutar om omfattande skydds jakt efter 98 lodjur i renskötseområdet, uppger verket att det där finns mellan 600 och 800 lodjur (sid. 16-17). Som grund för siffran anges att vid inventeringen 1996 i renskötseområdet påträffades 204 föryngringar. Verket hänvisar i samma beslut också till Liberg och Glöersen, vilka "uppskattade den totala svenska lostammen utifrån det underlag som fanns tillgängligt 1995 till ca 1 000 djur."

Utifrån senare forskningsrön publicerade Andrén m.fl. 2002 (*Estimating total lynx (Lynx lynx) population size from censuses of family groups*. Wildlife Biology 8: 299-306) underlag som visar att antalet föryngringar ska multipliceras med faktorn 6,4 för att få fram antalet individer. Den omräkningsfaktorn återges också i gällande Nationella förvaltningsplan för lodjuret från april 2013 (sid. 56). Utifrån den faktorn och ett adaptivt förvaltnings sätt kan antalet lodjur bara i renskötseområdet 1995 därmed beräknas till ca 1 300 ($204 \times 6,4 = 1306$). Observera att de föryngringar som registrerades vid inventeringen under vintern 1996 är födda i maj året före, dvs i maj 1995.

I betänkandet Rovdjurens bevarandestatus (SOU 2011:37) anges följande (sid 78-79):

"Utanför renskötseområdet registrerades under vintern 1995/1996 totalt 159 föryngringar av lodjur. Inventeringarna utfördes i Svenska Jägareförbundets regi och omfattade delar av det dåvarande utbredningsområdet. Utanför renskötseområdet bör därmed funnits minst 700–900 individer år 1995."

Om samma omräkningsfaktor – 6,4 - används som i gällande Nationella förvaltningsplan även för av Svenska Jägareförbundet registrerade föryngringar utanför renskötseområdet så kan antalet lodjur där beräknas till ca 1 000 ($159 \times 6,4 = 1018$) 1995/1996.

Sammantaget visar det att **antalet lodjur 1995 i Sverige därmed kan beräknas till ca 2 300 djur.**
Tvivelsutan var antalet lodjur i Sverige vid EU-inträdet avsevärt högre än det i propositionen angivna referensvärdet på 700-1 000 lodjur.